

aaret 1900—1901, da Skatteudskrivningen paa Grund af Amtsrepartitionsudgifternes Stigning maatte forhøjes, benyttet den det ifølge ovennævnte Lov tilkommende Myndighed i dennes fulde Udstrækning, og har paalignet Kommunerne $\frac{1}{3}$ af det samlede Skattebeløb, medens det hidtil af Jordegodset udskrevne Skattebeløb blev bibeholdt uforandret.

Det Skattebeløb, som saaledes i de sidste Aar er blevet udskrevet til Amtsfonden, i alt 9,582 Kr. 16 Ø., har imidlertid været altfor ringe. Dels have de Krav, som Fonden ifølge Lovgivningen skal tilfredsstille, i de senere Aar været i stærk Stigning, saaledes navnlig Udgifter til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme og tildels Delinkventomkostninger, dels har nye Opgaver, som ikke tidligere have stillet Krav om Amtskommunens Støtte, trængt sig frem f. Eks. Spørgsmaal om Tilskud til den lokale Dampskibsfart, til Skolelærernes Pensionering, til Forbedring af Medicinalforhold (Subventioner til Sygehus i Klaksvig og til en praktiserende Læge i Thorshavn), Understøttelser vedrørende Landbrug og Haandværk m. m., hvilke Opgaver med den hidtilværende Udskrivning til Amtsfonden kun i ganske utilstrækkelig Grad have kunnet fyldestgøres, ligesom Fonden aldeles ikke har kunnet indlade sig paa andre Opgaver, som kræve Løsning, nemlig Tilvejebringelse af særlige Epidemihuse baade i Thorshavn og i andre Lægedistrikter.

Hertil kommer, at Udgifterne til selve Lagtinget ville stige særdeles betydelig, saafremt det Rigsdagen i indeværende Samling forelagte Forslag til Forandring i Lagtingsloven ophøjes til Lov.

Den Udvej, som den nugældende Lovgivning anviser, nemlig at forhøje Udskrivningen paa Jordegodset, har Lagtinget anset det for betænkeligt at benytte, da det færøiske Landbrug lider under i høj Grad trykkede Forhold som Følge af, at det i Løbet af de 2 sidste Decennier stærkt tiltagne Skibsfiskeri drager en stor Del af det unge Mandskab til sig. Dette har medført, at det overalt er vanskeligt, mange Steder umuligt at skaffe den fornødne mandlige Arbejdskraft til Landbruget, og at Arbejdslønnen er steget saa stærkt, at Landbrugsudgifterne ere langt større end for 20 Aar siden. Derimod have de øvrige Erhverv som Fiskeri, Skibsfart, Handel, Haandværk m. m. været i en forholdsvis stærk Udvikling, men omend den herved forøgede Velstand paa Øerne ogsaa har medført *noget* bedre Afsætningsbetin-

gelser for enkelte Landbrugsprodukter, har dette dog ikke paa langt nær været tilstrækkeligt til at opveje Udgiftsstigningen. Lagtinget har derfor i saadanne Tilfælde, hvor der udkrævedes betydeligere nye Tilskud fra Amtskommunen, i Stedet for at forhøje den hidtil Jordegodset paalignede Skat foretrukket at yde Tilskud af andre under Tinget sorterende Fonds, navnlig Amtsfattiggkassen og Skydskassen.

Da saadanne Udveje imidlertid ikke ville kunne benyttes, hvor der bliver Spørgsmaal om Udgifter, der uomtvistelig maa paahvile selve Amtsrepartitionsfonden, og da de stigende Krav til denne ikke i Længden vil kunne afvises, har man ikke set anden Udvej end at foretage en Ændring af Beskatningsgrundlaget. Resultatet af de herom førte Forhandlinger er i sidste Lagtingssamling blevet Vedtagelsen af ovenstaaende Forslag, der af Amtmanden over Færøerne blev forelagt bemeldte Ting og af dette enstemmigt med 13 Stemmer (idet dog 5 Medlemmer ikke stemte og 2 vare fraværende) indstillet til videre Fremme ved Justitsministeriet.

Ministeriet maa erkende, at den nugældende Lov af 1880, der har sin Kilde i den danske Landkommunallov af 6. Juli 1867 § 50, ikke mere er stemmende med Forholdene paa Færøerne, idet Landbruget her ikke længere er Hovederhvervet, og man har ment at kunne tiltræde Lagtingets Forslag i uforandret Skikkelse.

Lovforslaget gaar ud paa at ændre den hidtilværende Beskatningsnorm derhen, at fremtidig mindst $\frac{1}{3}$ og højst $\frac{2}{3}$ af den samlede Amtsrepartitionsfondsskat skal paalignes de i Amtet værende Kommuner, og den øvrige Del af Skatten det matrikulerede Jordegods, saaledes at Bestemmelsen om Fordelingen paa de 2 Skatteobjekter (ligesom efter Loven af 1880) tages af Lagtinget for et Aar ad Gangen. Ved denne Bestemmelse vil det kunne opnaas, at Skatteevnen rammes bedre end hidtil, og at man uden at forhøje Skatten paa Jordegodset kan udskrive indtil det dobbelte Beløb af den hidtil udskrevne samlede Skat. Ved denne Forøgelse, der selvfølgelig maa ventes at ville blive foretagen gradvis, maa Fonden antages at ville blive sat i Stand til at møde rimelige Krav, uden at der lægges noget som helst føleligt Tryk paa Kommunerne. Ved Siden af den anførte Ændring i Loven er det imidlertid fundet nødvendigt at foreslaa en noget anden Norm for Fordelingen af det Beløb, der paalignes Kommunerne, end den ved sidste Punktum i Loven af 1880 fast-